

Валеријан Жујо

СТВАРИ СУ НЕКУДА КРЕНУЛЕ САМЕ

Доста је било.

**Показаћу ти пут којим се
одлази од мене.
Гласно ћемо причати
и цвијеће брати
да све ово личи
на обичну шетњу.**

**Постани опет оно што си била
Буди магла изнад моје главе
Буди она беличаста свила
што заклања бескраје плаве.**

**Ствари су некуда кренуле саме
а нас ако приме, приме
Бјежимо одмах
из ове вруће таме
до прве свјетлости
или бар прве зиме.**